

Nước Mắt Lưng Tròng

Duyên Anh

(21)

Cống bà Xếp đã trở thành một vùng cấm địa từ ngày Bảy ba dao giết chết hai người lính nhảy dù. Nó đã bị truy tầm gay gắt. Nhưng nó vẫn thoát lưới cảnh sát. Đàn em của nó rất đông. Buổi sớm, Bảy ba dao nhảy tàu hỏa đi Biên Hòa hoặc cao hứng nó đi Phan Thiết, Nha Trang chơi vài ngày. Buổi tối, nó lại nhảy tàu hỏa từ Biên Hòa về cống Bà Xếp. Đã có vài tên đàn em chờ ở đường rầy đón nó. Nếu có "cóm" ám nó bằng xuồng dốc đi về phía Trương Minh Giảng, ghé vô nhà một ả giang hồ quen thuộc ân ái một đêm. Nếu không bị "cóm" ám, nó ung dung về sào huyệt, ra lệnh cho đàn em hoạt động ngày mai kiếm tí tiền còm và dàn xếp cuộc phiêu lưu mới.

Bảy ba dao là tay du đặng lì lợm có hạng ở Saigon. Nguyên nhân biến nó thành tên du đặng rất giản dị. Nó đi "cua" gái, bị đánh học máu mồm, bị đâm ba vết ở ngực và bụng. Nó đâm ra hận đời, quyết chí luyện nghề dao búa để trả thù đời. Trước kia Bảy ba dao có cái biệt hiệu là Bảy duyên dáng. Bảy duyên dáng tự cho nó duyên dáng lắm. Nó tán em nào dính liền em đó. Nó đào hoa một cây. Cũng vì đào hoa, nó tán nhằm đào của một tay giám thị Tế Bần. Nó bị xúc vào trại Tế Bần, bị đánh đập. Tình địch của nó hứa:

- Ông đánh cho mày hết đẹp trai.

Lời hứa đó làm Bảy duyên dáng hết đẹp trai thật. Mấy vết dao cạo rạch trên đôi má nó làm nó bỗng nhiên hóa thành một tên giang hồ, nó bỏ nhà, chọn cống Bà Xếp làm nơi dung dưỡng. Khi bị đâm ba nhát, Bảy duyên dáng đã luyện được ngón dao. Nó luôn luôn thủ ba con dao trong túi. Và khi chơi dịch thù, mỗi lưới dao phải dính một chút máu. Đàn em của nó nhân đó tặng nó một biệt hiệu mới: Bảy ba dao. Dưới trướng Bảy ba dao có ngót một trăm tên du thủ du thực. Nó sống ngoài vòng pháp luật, coi cảnh sát không ra gì cả.

Thời đó, lính nhảy dù là lính mà du đặng ngán nhất. Ra trận, lính nhảy dù làm ngán quân thù. Về thành phố, lính nhảy dù làm ngán bọn du đặng. Lính nhảy dù rất hào hiệp. Hễ thấy du đặng hành hung ai, lính nhảy dù đội mũ đỏ lên đầu xông vào trận dẹp du đặng. Có khi du đặng đánh lại nếu chúng thấy chúng đông hơn lính nhảy dù. Nhưng thường thì hễ thấy bóng lính dù, chúng bỏ chạy ngay.

Bảy ba dao muốn làm thần tượng độc tôn. Nó bị kích bác mạnh nên đã lén phóng dao giết chết hai người lính nhảy dù. Lính nhảy dù lòng bắt nó. Nó trốn. Cảnh sát bao vây nó, nó thoát. Ròng rã hai tháng liền, ai cũng tưởng nó sợ, bán xới đất cống Bà Xếp rồi. Thế mà đêm đêm nó vẫn ở cống Bà Xếp đi "diễn hành" một lượt để thị uy dân chúng. Đàn em nó phục nó sát đất. Cảnh sát thay đổi chiến thuật. Họ lờ hẩn nó đi. Cảnh sát tìm mua một tên đàn em của nó. Năm tháng sau, cảnh sát mới thộp cổ được nó trong lúc nó đang hút thuốc phiện. Bảy ba dao bị tống vào khám Chí Hòa là phòng 2C2. Với thành tích ghê gớm của nó, Bảy ba dao đương nhiên nhảy lên làm vua phòng. Nó bị kết án ba năm khổ sai. Nó được trả tự do vào đúng dịp Mừng lác chết. Bảy ba dao ra tù, tứ cố vô thân. Nó phải trở về cống Bà Xếp để sống và để trả từng món nợ đời.

Bảy ba dao ở tù về, đã định giải nghề dao búa. Nhưng ở tù không dạy nó được nghề nào ngoài cái nghề cầm phần cuộc đời, nên đành xách dao rượt kẻ thù cho nguôi nỗi niềm. Cứ thế, nó sống ngày này qua ngày nọ. Và tác yêu tác quái ở cống Bà Xếp. Từ ngã sáu Hòa Hưng tới đầu khu ngã ba Ông Tạ là phạm vi hoạt động của nó. Tới khoảng 9 giờ trở đi, ai qua lại đất của Bảy ba dao đều sờn tóc gáy, chỉ sợ đàn em nó chặn đường lột đồng hồ, bút máy, xe đạp. Đàn bà con gái sợ chúng lôi vào chỗ vắng, làm nhục. Du đặng như một thứ đầu Phạm Nhan. Thộp thẳng này, thẳng khác xuất hiện.

Nguyễn Đạm và Lâm sùi đã lọt vào vùng đất của Bảy ba dao. Lúc ấy, đồng hồ của nhà gần đó điểm mười một tiếng. Lâm sùi níu Nguyễn Đạm, kéo đến một quán cóc bán rượu thuốc và khô nướng. Hai đứa gọi rượu uống. Uống vài ly, Lâm sùi lè nhè:

- Ngứa ngứa chân tay quá trời... Nghe nói, cống Bà Xếp hết du đặng rồi thì phải.

Một tên đàn em của Bảy ba dao ngồi với năm đứa khác đã chú ý Nguyễn Đạm và Lâm sùi từ phút đầu. Nó rời chỗ ngồi, bước sang chỗ Lâm sùi. Khi Lâm sùi nâng ly rượu lên nó chộp lấy cánh tay Lâm sùi nhe răng cười rất đều:

- Ly gì thế này?

Dưới ngọn đèn đường, Lâm sùi thấy mặt thằng này sần sùi những vết sẹo, thì đoán ngay, nó cũng là một thứ du đảng bần. Lâm sùi bèn lè nhè:

- Ly rượu đó bạn.

Thằng du đảng cống Bà Xếp cúi xuống, hình hình mũi:

- Rượu thật à?

- Rượu thật, rượu thuốc đảng hoàng.

Thằng du đảng liếm mép:

- Cho mượn coi được không?

- Được chứ.

Nó cầm ly rượu, ngửi lần nữa. Rồi nghiêng răng ken két:

- Đ. phải rượu.

- Rượu mà.

- Sao có mùi hôi?

- Tại mũi bạn bị bệnh đó.

Thằng du đảng nổi sùng. Đám bạn nó cười hô hố. Nguyễn Đạm thản nhiên uống rượu, nhậu khô nướng.

Thằng du đảng lui về phía sau hai bước:

- Mũi tao đâu có bệnh, tại mồm mày thối đó.

Nó hất ly rượu vào mặt Lâm sùi. Nguyễn Đạm coi như không biết chuyện. Lâm sùi đưa tay vuốt mặt:

- Chơi chi kỳ vậy?

Thằng du đảng chưa hả giận:

- Đứng lên!

- Đứng lên làm chi?

- Đứng lên tao bảo.

- Bảo gì?

- Thì đứng lên coi.

Lâm sùi đứng lên, vươn vai. Thằng du đảng ra lệnh:

- Cởi áo mày ra, lau sách cái miệng ly đi!

Lâm sùi ngáp:

- Buồn ngủ thấy mờ...

- Đ. m. thằng khùng. Còn tới cống Bà Xếp để rờn với cha nội mày à? Cởi áo ra không ông xé nát áo mày bây giờ?

Lâm sùi khúm núm:

- Áo "em" khó cởi lắm. "Anh" cởi dùm "em" đi...

Thằng du đảng ném cái ly vào mặt Lâm sùi. Nó né tránh, chiếc ly trúng cột đèn, vỡ nát. Thằng du đảng bước gần Lâm sùi, phóng ra một trái đấm. Lâm sùi bắt lấy cánh tay nó, đồng thời thoi một quả trứng bụng thằng du đảng. Nó lên gối cái thứ hai. Thằng du đảng kêu "hự" một tiếng, ngã ngửa xuống đất. Bọn cống Bà Xếp toan động thủ. Nguyễn Đạm đã rút dao bấm tách một cái lưỡi dao lấp lánh dưới ánh đèn đường:

- Ngồi yên! Tao có đủ bốn lưỡi phóng trúng bốn trái tim chúng mày. Ngồi yên coi hai thằng chơi nhau.

Đám du đảng cống Bà Xếp đành ngồi yên. Ba phút sau Lâm sùi đã cho thằng du đảng mặt sần sùi nằm co quắp rên la dưới đất. Nó phúi tay, phúi quần áo, lững thững trở về chỗ cũ. Nó nhìn bọn cống Bà Xếp nheo mắt:

- Hãy còn ngựa tay quá trời... Nghe nói cống Bà Xếp có thằng Bảy ba dao. Nó chết dập xó nào rồi ấy nhỉ?

Lâm sùi chồm sang phía cống Bà Xếp:

- Các bạn nhỉ?

Một thằng nói:

- Mày sức mấy mà đòi "thượng đài" với đại ca Bảy ba dao tao.

Lâm sùi phá ra cười:

- Hay quá, vậy "thượng đài" với đàn em của Bảy ba dao vậy. Nào chấp cả bốn thằng.

Lâm sùi đứng dậy ngoắc tay:

- Chấp bốn thằng nghe chưa?

Bọn cống Bà Xếp đứng lên. Nguyễn Đạm khép lưỡi dao và đút vào túi:

- Tao làm trọng tài cho, thằng nào cầm dao đâm lên tao cắt gân.

Bọn cống Bà Xếp vững tâm bước khỏi chỗ. Lâm sùi giao hẹn:

- Đánh đến chết hay đánh gục ngã thôi?

Nguyễn Đạm trả lời dùm bọn cống Bà Xếp:

- Đánh gục ngã thôi.

Lâm sùi xắn cánh tay áo lên:

- Chúng mày muốn chơi hội chợ hay chơi giang hồ?

Một thằng trong bọn cồng Bà Xếp đáp:

- Chơi giang hồ.

Lâm sùi gật gù khen:

- Khá đó. Bảy ba dao biết huấn luyện chúng mày lắm. Nào nhào vô lệ lên, kéo hết đêm rồi...

Lâm sùi hạ bốn thằng cồng Bà Xếp không khó khăn gì. Nó nương tay với thằng thứ tư. Thay vì đánh gục để thị uy, Lâm sùi đánh rất nhẹ đòn. Nó khóa chặt tay địch thủ hỏi:

- Bảy ba dao có nhà không?

Thằng du đãng nín thính, Lâm sùi hỏi tiếp:

- Tao tới cầu hòa chứ không phải thanh toán đại ca của mày đâu. Hay là tao tha mày. Mày về bảo với Bảy ba dao là tao đợi ở đây nghe chưa?

Nó buông tay thằng du đãng ra:

- Vọt đi!

Thằng du đãng ngạc nhiên:

- Chúng mày là bọn nào?
- Mày muốn bạn hay là thù cũng được.
- Bảy ba dao "tu" một chỗ không muốn đụng chạm anh em giang hồ nữa đâu.
- Chúng tao tới bàn chuyện làm ăn lớn. Mày muốn đi cướp nhà băng không?
- Xưng tên mày đi.
- Khỏi cần xưng.
- Không xưng tên, Bảy ba dao không tiếp mày đâu.
- Vậy à?
- Chứ sao?
- Vậy mày bảo có đàn em Mừng lác tới kiếm nhé?
- Mày là em Mừng lác à?
- Ừ.
- Mày đã giết Tám dao cạo, Du chột à?
- Ừ, lạ không?
- Lạ chứ. Nói thật, mày kiếm Bảy ba dao có chuyện gì?
- Chuyện làm ăn mà.
- Được rồi chịu khó ngồi đó đi. Sẽ gặp Bảy ba dao, và hơi khó đó.

Thằng du đãng cồng Bà Xếp bỏ đi. Bốn thằng bạn nó đã ngoi ngóp bò dậy. Rồi chúng cũng bò đi. Nguyễn

Đạm bảo Lâm sùi:

- Sắp tới hồi gây cản.
- Đúng.
- Chúng nó sẽ vây mình.
- Kệ chúng nó. Bảy ba dao là thằng cũng mã thượng đáo đẽ, nó không đến nỗi hèn đâu.
- Tôi có nghe nói.
- Nó chỉ có thể hận mình em vì đã hạ đàn em nó. Em sẽ bảo là em say đánh lầm.

Hai đứa ngồi chờ ngót hai tiếng ở quán cóc mãi tới lúc bà hàng dọn về. Bảy ba dao vẫn chưa xuất đầu lộ diện.

Đêm khuya lắm. Sương xuống nhiều làm mờ ánh đèn đường. Lâm sùi rủ Đạm:

- Mình vào sâu "nội địa" đi!
- Vào đâu?
- Tới đường rầy chờ nó. Chắc nó ngán cảnh sát. Con nhà ngoan tộ.

Hai đứa đi vào ngõ. Tới đường rầy, Lâm sùi ngồi xuống. Trăng cuối tháng bây giờ mới mọc. Nhưng ánh trăng yếu quá không xuyên qua nổi lớp sương dày. Lâm sùi vớ khúc sắt gõ lên đường rầy kêu leng keng. Nó bảo Nguyễn Đạm:

- Bảy ba dao sẽ cho mình leo cây mất.
- Có thể lắm.
- Nó sợ gì?
- Nó tránh đụng chạm. Thằng nào mới ở tù ra cũng muốn làm ẩn sĩ ít lâu.
- Xong vụ này mình làm vụ nào nữa?
- Tôi sẽ giúp chú chinh phục thằng Thủy què ở Nguyễn Thông nổi dài.

Hai đứa ngồi hút thuốc, chờ đợi, sương rơi ướt đầu tóc và thấm lạnh vai chúng, chuyến tàu sớm đã rít còi từ đằng xa. Nhưng Bảy ba dao không đến. Nguyễn Đạm kéo Lâm sùi đứng dậy:

- Cứ kiên nhẫn, mai mình tới.
- Nó lại né.
- Mình lại tới. Thế nào cũng gặp nó. Quá ba lần không gặp, mình sẽ tìm cách chộp nó. Thôi về, tôi buồn ngủ quá rồi.

Bảy ba dao nốc cạn ly bia cần nhẫn:

- Tụi nó tìm tao à?
- Dạ.

Nó rầy bọn đàn em:

- Chúng mày hồ quá. Hơi tí là đem tao ra làm cọp. Mẹ kiếp, có ở tù ra mới biết đời nhiều thằng chì lắm.
- Anh tính sao?
- Tính gì?
- Nó bảo nó đợi anh?
- Cho nó đợi suốt đêm, tao ngủ một giấc mai hãy tính. Tụi nó dám thức chờ tao mới ngán, còn không tao chỉ cần dùng chân không thêm dùng tay, hiểu chưa?

Bọn đàn em xúm lại ca ngợi Bảy ba dao. Nó phát câu chửi:

- Đ. m. Tụi bây đúng là bọn bất tài vô tướng. Năm thằng để một thằng ăn tái, tao đã dặn nhiều lần rồi, chừng chắc ăn hãy xưng đàn em Bảy ba dao. Để nó quật ngã còn xưng là đàn em Bảy ba dao, mặt mũi nào tao sống với giang hồ. Bao nhiêu bụi đời của tao, tối nay tụi bây rửa sạch. Ông chỉ còn nước bán xối cống Bà Xếp.

Nó dần giọng:

- Hoặc tao hạ hai thằng đó, hoặc tụi nó hạ tao.

Nó đứng dậy:

- Tao phải hạ nó.

Bọn đàn em tâu:

- Nó là đàn em của Mừng lác.

Bảy ba dao cười khinh bạc:

- Mừng lác mục rữa thịt rồi.
- Chính bọn nó đã chơi Tám dao cạo và Du chột.

Bảy ba dao gật gù:

- Tao biết, tao biết. Ở tù tao cũng biết chuyện thằng vô danh Nguyễn Đạm nào đó đang tung hoành dữ lắm. Bộ hết tay chì rồi hay sao mà nó tung hoành dữ vậy. Tao còn biết nó "chộp" con Alice Hồng của tụi Cầu Muối đem về nuôi nắng gì đó. Chưa chừng nó cho con nhỏ đi khứa rồi.

Bảy ba dao đã nói sai. Nguyễn Đạm đem Alice Hồng về bin đình ở ít lâu. Khi nó biết bọn Cầu Muối không rửa hận nữa, nó cấp cho mẹ con Alice Hồng chút vốn nhỏ. Hiện thời, mẹ con Alice Hồng đang sống ở khu Bàn Cờ. Nàng bán hàng cho một tiệm vải ở đường Lê Lợi. Thỉnh thoảng, Nguyễn Đạm tới thăm nàng. Nó đã coi Alice Hồng như vợ của Mừng lác. Và vì Alice Hồng để tang Mừng lác nên cảm tình của nó đối với mẹ con Alice Hồng càng thấm thiết.

Bảy ba dao dục đàn em:

- Chú nào ra ngõ xem bọn nó còn chờ không?

Hai thằng đàn em tuân lệnh ra đi. Bảy ba dao lại khui la ve, uống ừng ực. Nó rút ba con dao, cười ha hả:

- Ba năm liền ông chưa rờ tới. Thử thời vận lần "tái ngộ" xem sao.

Nó bấm từng mũi. Và phóng vào cái đầu lâu vẽ trên cánh cửa trước mặt nó. Cả ba mũi dao đều găm không trệch ra ngoài. Bảy ba dao xoa tay:

- Vẫn còn "xuya" lắm.

Bảy ba dao ngồi xuống, dán mắt nhìn "tác phẩm" của mình. Như vậy, nửa tiếng sau, hai thằng đàn em của nó trở về báo cáo:

- Thưa anh chúng nó ra đường rầy.

Bảy ba dao lim dim đôi mắt:

- Vậy chơi như "xi-nê".

Nó hỏi đàn em:

- Biết chơi như "xi-nê" là gì không?

Bọn đàn em xun xoe:

- Dạ không.

Bảy ba dao mắng:

- Đồ ngu, là cho chúng nằm dài trên đường rầy để xe lửa nghiền nát chúng.

Bọn đàn em lại ca tụng:

- Anh nghĩ trò này "tối tân" quá.

- Tối tân à?

- Dạ.

- Biết tao học ở đâu không?

- Dạ, không.

- Học ở trường tù đấy. Một thằng ở Nha Trang đã chơi cái trò này và bị tù về trò này. Nó dạy tao. Chúng mày cần hiểu rằng, tù mỗi ngày là khôn ra ba trăm sáu mươi lăm ngày. Có dịp chúng mày nên vào tù. Xã hội trong đó chỉ thu gọn ở một cái phòng nhỏ thôi. Nhưng có muôn vạn điều mình học hỏi. Thằng nào ra trông chừng bọn đó đi.

Ba đứa khác lãnh nhiệm vụ mới. Nửa tiếng sau, chúng nó trở về báo cáo:

- Thưa anh, chúng nó chầu rồi ạ!

Bảy ba dao thân nhiên:

- Tối mai chúng nó sẽ tới. Tới thanh toán tao hay tới bàn chuyện làm ăn thì chúng nó cũng phải tới. Tối mai, tao sẽ đi uống rượu thuốc nhậu khô nướng. Này các chú!

- Dạ.

- Tối mai để một mình anh lo. Các chú chỉ cần quây kín lấy hai thằng thôi. Bảy ba dao không bao giờ thích đánh hội chợ cả. Ta hơn đời ở chỗ đó. Trong tù nhiều thằng chì lắm. Chúng nó cũng chỉ phục tao ở chỗ đó. Thôi, các em đi ngủ, ngày mai anh lo việc này. Có dịp anh sẽ kể cho các em nghe chuyện trong tù, các em phải biết, anh đã gặp những thằng kết bè vượt biển từ Côn Đảo về đất liền. Trời đất không thiếu gì anh hùng và không thiếu gì anh... hèn. Anh chưa xứng đáng làm anh hùng nhưng nhất định anh không chịu mang tiếng hèn. Thôi giải tán.

Bọn đàn em của Bảy ba dao bỏ đi hết. Còn mình nó trong căn nhà nhỏ. Nó ngồi uống bia và nhìn ba lưỡi dao cắm vào cái đầu lâu. Rồi nó ngủ ngồi, dựa lưng vào vách. Tay vẫn cầm ly bia còn chút ít.